

udgifterne; men dette er forlængst bemærket og bragt i Anvendelse ved Finantsloven for 1852—1853 og i de følgende Finantslove, hvorom kan eftersees Anmærkningerne til Forslag til Finantslov for 1852—53 S. 87 ifr. S. 86; Rigsdagstid. for 3die Session Anhang B S. 246 og Folkethingstid. S. 3593 ff.

I Henhold til alt det Foransførte indstiller Udvalget, at det besluttet:

19. S ø l a n d.

(Antegninger S. 245, Besvarelser S. 139, Vedtegninger S. 94.)

ad 2.

Statsrevisjonen havde oplyst, at der var en betydelig Forskiel mellem de i Finantsloven opførte Forpagningsintrader og det i Finantsaaret virkelligen til Indtægt beregnede Beløb. Grunden hertil oplystes at være, at Forpagtingsafgiften af Laxfiskeriet i Gullda-Na, 81 Rbd., ikke var betalt i Finantsaaret, hvorhos det tilføiedes, at i næste Regnskab deraf vilde komme til Indtægt 51 Rbd., hvortil Afgiften for Aaret 1850 af vedkommende Ministerium var nedsat paa Grund af de Tab, Forpagteren havde lidt i Fiskeriet derved, at Gieren af de til Naen stødende Jorder lagde ham Hindringer i Veien for Fiskeriets Drift.

Statsrevisjonens Mindretal, Petersen, indstillede i den Anledning, at Nedsættelsen i Afgiften fra 81 Rbd. til 51 Rbd. maatte approberes af Rigsdagen, hvorimod Fleertallet fandt Eftergivelsen billig og ingen Approbatton antog nødvendig.

Udvalget maa ansee den heromhandlede Afgift af den Art, at dens Bestemmelse og en senere mulig Moderation kan overlades til den administrative Autoritets Skjønnende. I Henhold hertil indstilles, at det besluttet:

Revisionsantegningen bortfalder.